

Proloog

Noah

Zoef. Zoef. Zoef.

Het o zo vertrouwde geluid van voorbijrazende wagens weerklinkt tussen de vier muren van de pitbox. De lucht is gevuld met de geur van kerosine en verbrand rubber. Maanden hebben we toegeleefd naar dit moment. Maanden van bloed, zweet en tranen om hier te komen. Hier, op dit exacte punt. Waarom voelt het nu dan alsof het allemaal als zand door mijn vingers glipt? Alsof ik, Noah Winters, de man die normaal altijd de touwtjes in handen heeft, geen vat lijkt te krijgen op deze situatie?

Waarom ben ik ooit akkoord gegaan met zijn voorstel?

Ik had toen al moeten weten dat dit nooit goed kon aflopen. Deze situatie kent geen winnaars, alleen maar verliezers. En het ergste is... als zij dit te weten komt, dan is alles kapot. En laat het net dát zijn wat ik ten koste van alles wil vermijden. Wat ik voel voor haar is het enige goede wat ik in jaren heb meegemaakt. En omdat ik zo dom was om akkoord te gaan met die stomme weddenschap, sta ik op het punt alles op te blazen. Mijn enige kans op geluk.

Alle geluiden lijken langzaam te verdwijnen en het voelt alsof ik helemaal alleen ben in deze ruimte. Uiteraard zijn er nu een stel camera's op me gericht, want ook de media hebben gesmuld van alle spanningen dit seizoen, en dat kun je hun niet eens kwalijk nemen. Hoewel ik gewend ben om met die media-aan-

dacht om te gaan, zorgde het toch voor extra stress dit seizoen. Gelukkig merk ik er op dit moment niets van. Ik ben te zeer in gedachten verzonken.

Ik zit in een vouwstoel, mijn benen voor me uitgestrekt en mijn enkels over elkaar gekruist, mijn aandacht op de tv die aan de zijkant van de pits aan de muur hangt. Ik kijk vol spanning – net als alle teamleden – op het kleine scherm naar de rondetijden die in de tabel verschijnen. Iedereen kijkt toe hoe hij elke ronde net iets sneller gaat. De nervositeit stijgt terwijl de klok wegtikt. Het is niet veel, maar elke milliseconde die hij sneller wordt, brengt hem dichterbij mijn rondetijd. De voorlopig snelste tijd. Hij heeft nog drie ronden te gaan en op dit moment ligt zijn tijd akelig dicht bij de mijne.

Ik heb mijn brandwerend racepak nog aan, maar de rits is open en de mouwen zijn rond mijn middel gekruist, mijn bolide staat nog te stomen van toen ik daarnet mijn eerste rondetijd reed. We hebben nog een beetje qualifying-tijd overgehouden omdat ik wist dat dit zou gebeuren. Ik wist dat hij zich niet zomaar gewonnen zou geven. Mijn broer Finn en ik hebben al jaren deze intense rivaliteit, maar ik was telkens net dat beetje beter dan hij. Net iets groter, net iets sneller, net iets fucking dapperder.

Drie jaar op rij werd ik kampioen en moest Finn genoeg nemen met de tweede plaats. Maar dit jaar is er iets veranderd. Dit jaar is anders dan alle andere jaren. De strijd is moordend. Tot op vandaag heb ik mijn eerste positie kunnen behouden, maar bij elke nieuwe race kwam hij steeds dichterbij. We hebben al een paar keer nek aan nek geracet en het wordt steeds spannender. Maar er staat veel meer op het spel dit jaar en dat maakt hem vastberadener dan ooit om me van mijn troon te stoten.

En dat komt allemaal door háár.

Ze heeft niet alleen mijn leven buiten de racebaan beïnvloed, ook hier is haar aanwezigheid te voelen. Ik wist vanaf het eerste moment dat ik haar zag dat ze mijn leven zou veranderen. Het maakt niet uit dat ik er niet aan wilde toegeven, ik wist het echt

meteen. Ik heb nog nooit gevoeld voor een vrouw wat ik voel voor haar, en toch ging ik akkoord met die dwaze weddenschap.

Ik schud mijn hoofd en kijk weer op naar het scherm. Er is opnieuw een ronde voorbij en als zijn rondetijd op het scherm verschijnt, hapt iedereen hoorbaar naar adem. De spanning in de box is te snijden. Hij heeft zijn rondetijd met een tiende van een seconde verbeterd en stoot me zo van de poleposition. Ik voel alle ogen op mij gericht. Wachtend om te zien wat ik ga doen. De klok blijft verder tikken, ik heb nog maar heel even de tijd om mijn rondetijd te verbeteren en de poleposition weer op te eisen.

Op te eisen wat mij toekomt.

Op te eisen waar ik recht op heb.

Háár op te eisen.

Ik sta op en rits mijn pak dicht. Mijn teambaas komt naar me toe en geeft me mijn helm. We zeggen geen woord, maar wisselen een blik uit die zoveel meer zegt dan woorden ooit zouden kunnen. Ik geef hem een klein knikje en grijp dan mijn helm vast en loop richting mijn bolide. Ik trek de brandwerende muts over mijn hoofd. Bij elke stap die ik dichterbij kom, voel ik mijn hartslag iets versnellen. Ik slik een paar keer om de zenuwen onder controle te houden. Ik mag niet falen. Niet nu. Niet met alles wat er op het spel staat.

Tijd om dit recht te zetten.

Tijd om te tonen wie hier de echte kampioen is.

Altijd al is geweest en altijd zal blijven.

Het raceseizoen was nooit eerder zo spannend. Maar het komt allemaal aan op deze laatste race. Wie deze Grand Prix wint, is kampioen. En niet alleen wordt hij dan kampioen, ook het bijhorende team wint het teamkampioenschap. Maar er staat nog meer op het spel. Zoveel meer.

Zij.

Mijn toekomst.

Onze toekomst.

Hoe dom was ik om deel te nemen aan die idiote weddenschap

toen mijn broer dat voorstelde. Ik had nooit mogen toezeggen. Had nooit alles op het spel mogen zetten. Maar zoals altijd wist hij het slechtste in mij naar boven te halen. Wist hij op mijn knoppen te duwen tot ik overstag ging en akkoord ging met zijn idiote idee. Als dit ooit uitkomt, zijn de gevolgen niet te overzien.

Voor eens en voor altijd zal ik duidelijk maken dat ik de echte winnaar ben. De winnaar op en naast de baan. En als dit alles voorbij is, en ik als de terechte winnaar ben gekroond, ben ik klaar voor mijn toekomst. Klaar om mijn leven met haar te delen.

De winnaar van de race is niet degene met de snelste auto. Het is degene die weigert te verliezen. En laat ik nu net die persoon zijn.

Race! Fucking! On!

1

Laura

8 MAANDEN EERDER

‘Ik weet niet wat ik nog moet doen, Iris. Er is geen enkele manier om zoveel geld bij elkaar te krijgen.’

Ik heb net het kantoor van mijn advocaat verlaten. Ik wist dat ik er niet goed voor stond, maar ik had niet verwacht dat het zo erg zou zijn. Blijkbaar is trouwen met je *high school sweetheart* niet het beste idee ooit. Al zeker niet als je geen huwelijkscontract hebt. Sander en ik zijn getrouwd zonder huwelijksvoorwaarden en daardoor ben ik nog steeds verantwoordelijk voor alle schulden die hij maakt. Nog erger, ook voor alle schulden die hij al maakte in het verleden. Toen de advocaat dat bedrag aan me liet zien, duizelde het me even.

‘Het spijt me dat er geen beter nieuws was voor je,’ probeert Iris me te sussen. ‘Wat voor advies kreeg je van je advocaat?’

Ik haal mijn schouders op, ook al kan Iris dat niet zien. ‘Hij kon me niet echt veel raad geven, hij gaat alles in het werk stellen om de scheiding rond te krijgen. Maar alle schulden die er waren en nog komen tot de scheiding officieel is, daar zal ik voor de helft voor moeten opdraaien.’

‘Als de scheiding rond is, dan is er toch al een begin?’ zegt ze luchtig, alsof dat heel makkelijk is als je man weigert de scheidingspapieren te ondertekenen en intussen nog lekker verder-

gaat met geld uitgeven dat hij niet heeft.

Ik had het moeten weten. Iris is altijd al meer het type van het glas is halfvol en niet halfleeg.

‘Zullen we vanavond iets gaan drinken? Ik kan Anouk vragen om ook te komen. En maak je geen zorgen, wij trakteren.’

Ondanks alle ellende waar ik nu in verkeer, klinkt dat heel verleidelijk. Even eruit zal me goeddoen. Ik lach zacht. ‘Graag. Bedankt, mop.’

‘Dus, over welk bedrag spreken we hier?’ vraagt Anouk voor ze een slokje neemt van haar cocktail.

Anouk is altijd al meer het zakelijke, rechttoe-rechtaantype van ons drieën. Ze draait er nooit omheen en vraagt gewoon hoe het zit. Ik voel hoe ze allebei naar me kijken. Hun ogen branden bijna op mijn huid. Als ik mijn hoofd omhoogbreng, staren ze me inderdaad allebei aan met een nieuwsgierige blik in hun ogen. Het zijn mijn twee beste vriendinnen en ik heb geen geheimen voor hen, maar ik weet nu al dat ze me ook niet zullen kunnen helpen. Misschien moet ik maar gewoon voor het schokeffect gaan.

‘Vijfentwintigduizend euro.’

‘Holy shit, dat is veel meer dan ik dacht dat je zou zeggen,’ brengt Iris geschokt uit. ‘Heb je iets van spaargeld?’

Ik schud mijn hoofd. ‘Nee, het geld dat ik gespaard had, is allemaal al verdwenen aan schulden die Sander heeft gemaakt.’

Iris kantelt haar hoofd en kijkt me dan bedenkelijk aan. ‘Misschien moet je in dienst gaan van een escortservice?’

Anouk en ik kreunen tegelijkertijd. Hadden we een ander antwoord verwacht van Iris? Het pijnlijkste is dat ik het stiekem ook al heb overwogen. Ik bedoel, het is echt een immens bedrag, er is geen enkele reguliere job waarmee ik op korte termijn zoveel geld kan verdienen.

‘Kom op, is dat het advies dat je geeft aan onze beste vriendin?’

Iris haalt haar schouders op. ‘Ze heeft een mooie boezem, knap gezichtje, ik ben er zeker van dat er genoeg mannen zijn die willen betalen om in haar gezelschap te mogen vertoeven.’

‘Je weet toch dat veel mannen die een escort inhuren, types zijn die helemaal niemand kunnen vinden? Waarom zouden ze anders een escort nodig hebben? Dus dat is wat je je vriendin toewenst?’

‘Het kan ook een rijke zakenman zijn, die niet wil dat de dame in kwestie alleen uit is op zijn geld,’ zegt ze nonchalant.

Anouk rolt met haar ogen. ‘Ze is niet Julia Roberts in *Pretty Woman*.’

‘Nee, natuurlijk niet,’ zegt Iris met een lach. ‘Ze is geen prostitute die op straat tippelt, ze is een escort, dat zijn twee heel verschillende dingen.’

Ik kreun luid. ‘Jullie weten toch dat ik hier nog zit, hè? Ik ben blij dat jullie zo genieten van mijn ellende, maar geloof me, ik ga niet als escort werken.’

‘Misschien weet ik een oplossing,’ komt Anouk tussenbeide.

Iris en ik kijken haar allebei aan. ‘Wat?’ vragen we tegelijkertijd.

‘Ik zei dat ik misschien een oplossing weet,’ herhaalt ze.

‘Ja, dat stuk hadden we begrepen,’ zegt Iris. ‘Maar hoe?’ Ze leunt wat dichter naar Anouk toe en fluistert dan: ‘Dit is toch niets illegaals?’

‘O mijn god, je kijkt te veel rare tv-series, Iris, natuurlijk is het niets illegaals. Ik heb een vriendin die bijna met zwangerschapsverlof gaat en ze zoeken nog iemand om haar te vervangen.’

‘En hoe gaat dat me helpen? Ik heb al een job, dus denk je echt dat ik daar veel meer zal verdienen?’

‘Ze werkt voor Noah Winters, ze is zijn pr-assistente. Ik weet dat ze al een tijdje op zoek zijn naar een vervangster, maar Noah zou blijkbaar met de meeste van hen in bed beland zijn, waardoor ze maar geen vervangster kunnen krijgen.’

‘Zei je nu echt Noah Winters?’ vraagt Iris.

Ik kijk hen beiden aan. ‘Wie is Noah Winters?’

‘Dat meen je niet,’ zegt Anouk, terwijl ze haar mobiel tevoorschijn haalt. Haar vingers vliegen over het scherm en een paar seconden later legt ze hem op de bartafel en draait hem naar me toe. Op het scherm staat een knappe man in een racepak. Achter hem staat een zwarte F1-auto en hij houdt zijn helm onder zijn arm terwijl hij met één voet op de band leunt.

‘Dit is Noah Winters, de F1-piloot,’ kondigt Anouk trots aan.

‘Dus jij kent iemand die voor hem werkt en vandaag is de eerste dag dat je eraan dacht om dat tegen ons te vertellen?’ zegt Iris geschokt. ‘Ik had al op date met hem kunnen gaan, of beter nog: ik had allang kunnen proberen om zwanger te worden van hem.’

Ik geef haar een stoot met mijn elleboog.

‘Hé,’ zegt ze verwijtend terwijl ze over de pijnlijke plek op haar arm wrijft. ‘Jij dacht het, ik zei het.’

‘Dat is niet wat ik dacht.’ Ik richt mijn aandacht weer op Anouk. ‘Maar wat heeft dat allemaal met mij te maken?’

Anouk kijkt even om ons heen en leunt dan wat dichterbij ons toe. ‘Manon, mijn vriendin, heeft me verteld dat er een nieuwe clause is toegevoegd aan het vervangingscontract.’

‘Wat voor clause?’ vraag ik nieuwsgierig.

‘Nou, de persoon die Manon vervangt tijdens haar zwangerschapsverlof krijgt een bonus van vijftienduizend euro als ze het één: het hele seizoen uithoudt, en twee: niet met Noah in bed duikt.’

Iris kijkt nog eens naar de foto en dan naar ons. ‘No way dat ik zou slagen, maar onze Laura hier maakt een goeie kans.’

Anouk kan haar lach niet onderdrukken en ik schenk Iris een kwade blik. ‘Ik weet dat jij niet zou slagen, Iris. Maar... geef me een momentje.’

Ze pakt haar mobiel van de tafel, tikt een paar keer op het scherm en brengt hem dan naar haar oor. ‘Hé Manon, vraag je, heb je intussen al een vervangster gevonden?’

Het is even stil want we horen niet wat er aan de andere kant gezegd wordt, maar dan antwoordt Anouk. 'Ik heb de perfecte kandidate, een vriendin van me, en ze heeft zelfs ervaring in pr.'

Het wordt opnieuw stil, tot Anouk met haar hoofd begint te knikken. 'Natuurlijk wil ze je ontmoeten, ik zal ervoor zorgen dat Laura je belt en dan kunnen jullie verder afspreken.'

Ze wisselen nog een paar korte woorden uit, waarna Anouk ophangt en dan naar mij kijkt. 'Wat denk je, klaar voor een nieuwe job die alles kan oplossen?'

Mijn handen zijn klammig en ik wrijf ze af aan mijn kokerrok. Iris en Anouk hebben me voorbereid, maar toch ben ik er nog niet zeker van of ik dit wel voor elkaar kan krijgen. Maar ik moet alles op alles zetten, want dit is gewoon de enige kans om mijn probleem op te lossen.

'Laura?'

Een overduidelijk zwangere blondine kijkt me bemoedigend aan. Ik ga staan en steek mijn hand naar haar uit.

Ze schudt hem. 'Ik ben Manon, kom binnen.'

Ik volg haar het kantoor in en neem plaats in de stoel aan het bureau. Manon loopt eromheen en gaat recht tegenover me zitten.

Na het telefoongesprek van Anouk en Manon in de bar was alles in een stroomversnelling geraakt. Anouk had al mijn gegevens doorgegeven en Manon en ik hadden kort telefonisch kennisgemaakt. Vandaag ontmoet ik haar voor mijn sollicitatiegesprek.

'Het is fijn er een gezicht bij te hebben na ons telefoongesprek. Als je het goed vindt, wil ik je in korte lijnen vertellen wat de job inhoudt.'

'Ja, heel graag.'

Ze lacht vriendelijk naar me. 'Uiteraard, Noah Winters heeft

veel publieke optredens en eigenlijk is het de bedoeling dat jij die allemaal in goeie banen leidt. Het zou ook goed zijn als je zorgt voor nieuwe kansen om zijn imago op te vijzelen en zo positieve media-aandacht te krijgen.' Ze houdt haar blik even op me gericht. 'Ik weet zeker dat je op de hoogte bent van zijn... reputatie.'

Ik moet gniffelen om de manier waarop ze dat zegt. Natuurlijk had ik hem gegoogeld en mijn god, zijn reputatie spreekt voor zich. De laatste maanden heeft hij met iemand gevochten in een bar, het fototoestel van een fotograaf stukgegooid en hij werd gezien met een getrouwd supermodel aan zijn zijde. En dat is nog maar het topje van de ijsberg. Hij heeft het playboyimago helemaal onder de knie.

'Ik heb inderdaad de laatste gebeurtenissen gezien op internet.'

'Dus je beseft dat je je handen vol zult hebben aan hem?'

Ik kijk haar geschokt aan. 'Wil je daarmee zeggen dat ik de job heb?'

'Absoluut. Ik heb je cv nagekeken, je hebt meer dan genoeg relevante ervaring en ik begreep van Anouk dat je een goeie reden hebt om deze job aan te nemen.'

Ik slik mijn angst door, die als een krop in mijn keel zit. 'Klopt, als je me de kans geeft, beloof ik dat ik het niet zal verknoeien.'

'Dan heb je de job. Er zijn wat contracten die ondertekend moeten worden en een geheimhoudingscontract. En ik denk dat het belangrijkste detail misschien nog is dat Noah niets weet over de geldclausule. Het leek me gewoon beter dat hij dat niet weet.'

Natuurlijk had ik dat vermoeden al. Wie zou die clausule vrijwillig in zijn contract laten opnemen? Maar ik snapte haar wel, ik wilde zelf ook dat zo weinig mogelijk mensen van die clausule afwisten. Dus buiten Iris en Anouk zou ik het zelf ook aan niemand vertellen.

'Ik denk dat je daar weleens gelijk in kunt hebben.'

Ik mag Noah dan nog niet ontmoet hebben, maar ik weet ze-

ker dat hij niet op mijn komst zit te wachten. Het lijkt me dan ook maar het beste dat ik me de komende dagen voorbereid op mijn start.

Manon en ik lopen het contract door. Ik krijg een mooi loon en het is een grote kans voor me om mijn carrière naar een nieuw niveau te brengen. Ook al werk ik pas twee jaar bij Lions Communication, ik ben klaar voor een nieuwe stap. Dus dit zorgt er alleen maar voor dat ik de stap iets sneller neem dan gepland. Geluk bij een ongeluk, zullen we het maar noemen.

Zodra het raceseizoen begint, zal ik meereizen met het team. Ze zorgen ervoor dat ik altijd een hotel heb in de buurt van het circuit waar de race plaatsvindt, de vluchten worden betaald door het team en ik heb een onkostenvergoeding voor de hele looptijd van het contract.

En dan komt de clause die dit alles tot stand heeft gebracht. Als ik de volledige looptijd van het contract tot een goed einde breng, het hele raceseizoen, dat ongeveer acht maanden duurt, dan ontvang ik de som van vijftiengduizend euro. Op voorwaarde dat ik niets met Noah begin. Dat wil dus zeggen geen relatie, geen seks.

Als Manon en ik alle details besproken hebben, teken ik het contract, samen met een geheimhoudingsverklaring over de extra clause. Als ik een andere oplossing had om mijn probleem op te lossen, dan zou ik dat doen, maar hoe moeilijk kan het zijn om Noah Winters te weerstaan?